

سیاهچاله کهکشان ما حریص نیست / سیاهچاله ای که غذای خود را بیرون می ریزد

ستاره شناسان رصدخانه اشعه ایکس چاندرا توضیحی برای عملکرد سیاهچاله ای پیدا کرده اند که در قلب کهکشان راه شیری ما قرار دارد تا مشخص شود که چرا این سیاهچاله چون بسیاری دیگر هرچه را که می بیند نمی بلعد.

ستاره شناسان رصدخانه اشعه ایکس چاندرا توضیحی برای عملکرد سیاهچاله ای پیدا کرده اند که در قلب کهکشان راه شیری ما قرار دارد تا مشخص شود که چرا این سیاهچاله چون بسیاری دیگر هرچه را که می بیند نمی بلعد.

به گزارش خبرگزاری مهر، شاید وقتی نام سیاهچاله به میان می آید همه تصور کنند که سیاهچاله یک مصرف کننده حریص است که هرچه را که در تیررس خود قرار دارد می بلعد، اما ستاره شناسان با استفاده از رصدخانه اشعه ایکس چاندرا به این نتیجه رسیده اند که سیاهچاله ای که در قلب کهکشان راه شیری قرار دارند، در رابطه با امورات خورد و خوراک خود چندان منظم نیست.

تصاویر جدید از کمان ای (که کمان ای ستاره خوانده می شود) و تقریباً در فاصله 26 هزار سال نوری از زمین قرار دارد، نشان می دهد که این سیاهچاله کمتر از یک درصد از گاز در دسترس خود را می مکد و قسمت اعظم آن را پیش از بلعیدن در فضا بالا می آورد.

کمان ای (Sagittarius A*) یک منبع قوی امواج رادیویی بسیار فشرده و پرجرم در مرکز کهکشان راه شیری است. دانشمندان اعتقاد دارند که این جرم یک سیاهچاله ابرپرجرم باشد که از لحاظ ظاهری در مرز صورت فلکی کمان و عقرب قرار دارد.

فنگ یوان از رصدخانه ستاره شناسی شانگهای در چین در تحقیق خود درباره این پروژه نوشته است: برخلاف آنچه مردم می پندارند، سیاهچاله ها هر آنچه را که به سمت خود می کشند نمی بلعد. ظاهراً بلعیدن و فرودادن غذا برای کمان ای قدری دشوار است.

یافته های جدید به رازی که ستاره شناسان مدتها با آن رو به رو بودند پاسخ می دهد. ستاره شناسان مدتها این سوال را مطرح می کردند که چرا سیاهچاله ها به شکل شگفت انگیزی کم نور به نظر می رسند. سیاهچاله ها زمانی تشکیل می شوند که ستاره های بزرگ می میرند و گرانش به قدری زیاد است که حتی نور هم نمی تواند از آن بگریزد. نیروی گرانشی سیاهچاله ها را می توان به وسیله اشعه ایکس اندازه گیری کرد که نشان می دهد چقدر گرما تولید شده است.

دنیل وانگ از دانشگاه ماساچوست به عنوان رئیس این گروه تحقیقاتی گفت: طی 20 سال گذشته بحثی درباره سرنوشت ماده اطراف سیاهچاله در جریان بود. دانشمندان می خواستند بدانند که آیا سیاهچاله ماده را در هم ادغام می کند و یا می تواند ماده را از خود بیرون بیاورد. این نخستین شاهد مستقیم از بیرون ریزی محسوب می شود.